

Llavors gironines al banc "de la fi del món"

El rebost més gran i segur del planeta alberga espècies d'enciam silvestre i lli de Llagostera i Caldes de Malavella

Llavors gironines al banc "de la fi del món"

GIRONA | M.SANTIAGO/F.BENEJAM

L'anomenen "la cripta de la fi del món". També "l'Arca de Noè" de les llavors. I pot salvar la humanitat després d'una hipotètica catàstrofe mundial. El Banc Mundial de Llavors de Svalbard, a la

punta més septentrional de Noruega, és un gran magatzem que conserva llavors d'espècies de vegetals de tot el món.

El seu emplaçament i les condicions climàtiques en una illa de l'oceà Àrtic el converteixen en un búnquer gairebé inexpugnable a prova de radiacions nuclears, terratrèmols o inundacions. El rebost perfecte si les coses van mal dades. Actualment hi ha unes 840.000 mostres diferents, algunes de les quals d'origen gironí.

Croptrust, l'organització internacional que coordina el banc, explica que és difícil determinar exactament quantes mostres hi ha que provenen del nostre territori, però calcula que n'hi ha emmagatzemades en total una cinquantena provinents de l'àrea geogràfica catalana.

En el seu llistat més recent només es poden identificar dues espècies del territori gironí: un enciam silvestre -lactuca serriola- de Llagostera, i un lli -linum usitatissimum- de Caldes de Malavella. Dues mostres que, tot i no ser autòctones, es van recollir al Gironès i la Selva.

Tot i ser el banc de llavors més important i notori del món no resulta fàcil determinar l'origen de les espècies. Aquesta dificultat de catalogació s'explica per diversos factors. El més important és que les mostres de les llavors catalanes -entre les quals n'hi ha d'enciams, tomàquets, carbassons o lleties de Malgrat, Falset, Terres de l'Ebre o Lleida- no es van enviar des de Catalunya ni tan sols des de la resta d'Espanya, sinó que provenen de bancs internacionals de germoplasma situats a Mèxic, Alemanya i Estats Units, bancs que ja tenen mostres d'arreu del món, però que no compten amb la seguretat que proveeix Svalbard davant d'un cataclisme a gran escala.

A Catalunya ni el Banc de Llavors creat aquest any ni l'IRTA ni les entitats dedicades a la conservació de les espècies autòctones tenen constància d'haver enviat cap llavor a l'"Arca de Noè" del segle XXI, tot i que no descarten fer-ho. "Ens agradaria molt", admet Anna Goutan, cap del Servei d'Ordenació Agrícola de la Generalitat, "però acabem de començar i hem d'anar pas a pas".

Un futur Svalbard a Catalunya?

El banc català es va crear l'abril passat i compta amb una seu provisional a Lleida. Té la missió de registrar, analitzar, emmagatzemar i conservar les varietats pròpies de cada territori amb l'objectiu de preservar-les. Actualment hi ha setze varietats inscrites però la previsió és arribar a les 200 en cinc anys, gràcies en part a la col·laboració d'altres entitats com la Sigma de la Garrotxa. A més, la voluntat és que en un futur es pugui construir un nou magatzem en un altre emplaçament, a imatge i semblança de Svalbard, que a més col·labori estretament amb el seu homòleg noruec. És qüestió de temps que els fesols de Santa Pau entrin a l'Arca.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2015/11/23/gironines-al-banc-del-mon/754448.html?utm_source=rss